

دکتر رابرت ای. پترسون، رستگاری، جلسه ۸، صورت‌بندی‌های سیستماتیک انتخابات، شماره ۳

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

این دکتر رابرت پترسون در تدریس خود در مورد رستگاری است. این جلسه شماره هشت، فرمول‌بندی‌های سیستماتیک انتخابات، شماره ۳ است.

پس از بررسی رومیان ۸:۲۸-۳۰ و افسسیان ۱:۳-۱۴، باید می‌گفتم که ابتدا، افسسیان ۱:۳-۱۴، رومیان و رومیان ۹، حداقل بیشتر آن، متون مهم، متون تاریخی در مورد انتخابات، به سخنرانی‌های ۳۰-۲۸:۸ سیستماتیک برمی‌گردیم.

دوم تیموتائوس ۱:۹، یکی از دو جایی است که پولس فیض‌گزینی خدا را پیش از اعصار ازلی، پیش از خلقت جهان، افسسیان ۱:۴، قرار می‌دهد. این فیض مؤثر است، زیرا اگرچه در ازل برنامه‌ریزی شده بود، اما خدا آن را در زمان، به زبان اول تیموتائوس ۱:۱۰، از طریق ظهور نجات‌دهنده ما مسیح عیسی، که مرگ را از بین برده و حیات و جاودانگی را از طریق انجیل روشن کرده است، آشکار کرد. انتخاب قوم خود توسط خدا برای نجات، بر اساس حاکمیت و فیض او، هدف و رحمت او، و اراده و عشق او است. همانطور که بخش بعدی نشان می‌دهد، او هم افراد و هم کلیسا را انتخاب می‌کند.

انتخابات، افراد و کلیسا را در بر می‌گیرد. خداوند افرادی را برای رستگاری انتخاب می‌کند که به صورت جمعی کلیسای او را تشکیل می‌دهند. کتاب مقدس به روشنی انتخاب فردی و جمعی یا گروهی قوم خود توسط خداوند را تعلیم می‌دهد.

ما با انتخاب جمعی شروع می‌کنیم زیرا مورد بحث نیست. اگرچه، باز هم، صادقانه بگویم، کالوینیسم، به تخمین من، به اندازه کافی بر انتخاب جمعی تأکید نکرده است و به همین دلیل برخی از کاربردهای اشتراکی یا رفاقتی آن را از دست داده است. انتخاب جمعی قوم خدا در هر مجموعه عهد جدید، انجیل‌ها، آموزش داده شده است.

متی ۲۰:۱۳، ۲۲، ۲۶ و ۲۷. متی، آیا من گفتم متی؟ من اینجا یک اشتباه دارم. ببخشید.

من انجیل مرقس را یادداشت کرده‌ام، اما فکر می‌کنم ممکن است باشد. نه، انجیل مرقس نیست. مرقس متی ۲۲، ۱۴. این اشتباه من بود. یوحنا ۶:۳۷. یوحنا ۱۰:۲۶، ۲۷. یوحنا ۱۷:۲ و ۲۴، ۲۶، ۲۲، ۱۳:۲۰. اعمال رسولان ۱۸:۹ و ۱۰.

نامه‌های پولس. انتخاب گروهی یا جمعی در افسسیان ۱:۴، رومیان ۸:۲۹ و ۳۰ و کولسیان ۳:۱۲ تعلیم داده شده است.

اول تسالونیکیان ۱:۴ و ۵. دوم تسالونیکیان ۲:۱۳. دوم تیموتائوس ۱:۹. تیطس ۱:۱. در رساله‌های عمومی یعقوب ۲:۵. اول پطرس ۱:۱ و ۲. دوم پطرس ۱:۱۰. دوم یوحنا ۱ و ۱۳.

مکاشفه ۱۷:۱۴. اجازه دهید چند مورد از این آیات را نقل کنم. اول پطرس ۵:۱۳.

او که در بابل به همراه شما برگزیده شده است. این اشاره‌ای به کلیسای روم است که از نمادگرایی رمزآلود بابل، دشمن باستانی خدا برای دشمن فعلی خدا، روم، استفاده می‌کند. او که در بابل به همراه شما برگزیده شده است، به شما درود می‌فرستد، همانطور که پسر من مرقس نیز به شما درود می‌فرستد.

اول پطرس ۱۳:۵. دوم یوحنا ۱ و ۱۳. آیات ۱ و ۱۳.

از طرف پیر کلیسا، نویسنده، به بانوی برگزیده و فرزندانش. به نظر می‌رسد اشاره‌ای به کلیسای است که من آن را در حقیقت دوست دارم و نه تنها من، بلکه کسانی که حقیقت را می‌دانند نیز همینطور.

فرزندان خواهر برگزیده شما به شما سلام می‌رسانند. دوم یوحنا ۱ و ۱۳. زن برگزیده در بابل، بانوی برگزیده، دوم یوحنا ۱، و خواهر برگزیده‌اش، آیه ۱۳، اشاره به کلیساها و بنابراین به انتخاب جمعی دارند.

کتاب مقدس، برگزیدگی جمعی را تعلیم می‌دهد. همچنین در انجیل‌ها، اعمال رسولان و نامه‌های پولس، برگزیدگی فردی را تعلیم می‌دهد. عیسی از انتخاب پسر برای آشکار کردن پدر به برخی افراد سخن می‌گوید.

متی ۱۱:۲۷ ترجمه قدیم. همه چیز را پدرم به من سپرده است، و هیچ‌کس پسر را نمی‌شناسد جز پدر، و هیچ‌کس پدر را نمی‌شناسد جز پسر و هر که پسر بخواهد او را به او آشکار کند. متی ۱۱:۲۷

پدر و پسر شناخت متقابل و منحصر به فردی از یکدیگر دارند. پدر به پسر مجسم شده اختیار داده است تا پدر را آنطور که پسر انتخاب می‌کند، بشناساند. عیسی پس از شفای مردی که ۳۸ سال لنگ بود، می‌گوید که او همیشه اراده پدر را انجام می‌دهد و در عین حال، کارهایی را انجام می‌دهد که فقط خدا می‌تواند انجام دهد.

یوحنا ۵: ۱۹ و ۲۰. هدف از نقل قول اخیر این است که همه پسر را همانطور که پدر را احترام می‌کنند، احترام کنند. آیه ۲۳.

یکی از کارهایی که پدر و پسر انجام می‌دهند، حیات بخشیدن است. نقل قول: همانطور که پدر مردگان را زنده می‌کند و به آنها حیات می‌بخشد، پسر نیز به هر که بخواهد حیات می‌بخشد. آیه ۲۱.

چه کسی «جمع است و شامل افرادی می‌شود که توسط عیسی برگزیده و زنده شده‌اند. کتاب اعمال» رسولان بر اهمیت توبه و ایمان تأکید می‌کند و بر حاکمیت خدا تأکید دارد. این کتاب فقط دو بار از انتخاب صحبت می‌کند، یک بار از انتخاب جمعی، اعمال رسولان ۹:۱۸ و ۱۰، و یک بار از انتخاب فردی، اعمال رسولان ۴۸:۱۳.

پولس پس از اینکه توسط یهودیان در پرگا پامفیلیه طرد شد، رو به غیریهودیان می‌کند و به اشعیا ۴۹:۶ استناد می‌کند: «من تو را نوری برای غیریهودیان ساختم تا نجات را به اقصی نقاط زمین بیاوری.» وقتی غیریهودیان این را شنیدند، نه، من هنوز هم نقل قول می‌کنم، وقتی غیریهودیان این را شنیدند، شاد شدند و کلام خداوند را گرامی داشتند، و همه کسانی که برای حیات جاودان تعیین شده بودند به اعمال رسولان ۴۷:۱۳، ۴۸ ایمان آوردند.

انتصاب افراد توسط خدا برای حیات ابدی منجر به ایمان نجات‌بخش می‌شود. ایمان اساس گزینش خدا نیست، بلکه نتیجه گزینش خداست. ما همین موضوع را در اول تسالونیکیان ۱ می‌بینیم که به این سوال پاسخ می‌دهد: چگونه می‌دانیم برگزیدگان چه کسانی هستند؟ چگونه می‌دانیم خدا چه کسی را برگزیده است؟ پاسخ کالوین به آن عضو نگران کلیسا را به خاطر دارید؟ ما به مسیح، خالق گزینش، نگاه می‌کنیم.

ما این را در اول تسالونیکیان ۱ می‌بینیم. در اول تسالونیکیان ۱، آیه ۲، ما پیوسته برای همه شما خدا را شکر می‌کنیم و برای شما دعا می‌کنیم. آیه ۴، زیرا ای برادران، ای عزیزان خدا، می‌دانیم که او شما را برگزیده است. ما می‌دانیم، ای برادران، که خدا شما را دوست دارد، زیرا او شما را برگزیده است.

زیرا ما عمیقاً به توصیه‌های ابدی خداوند نگریسته‌ایم و اراده الهی را پیش از خلقت تشخیص داده‌ایم. بالدرداش. او چنین چیزی نمی‌گوید.

بلکه، او می‌گوید، این همان هزارتویی است که کالوین در مورد آن به ما هشدار داده بود. ما سعی نمی‌کنیم! توصیه‌های ابدی خدا را بررسی کنیم. خدای من

، ای برادران، ای عزیزان خدا، ما می‌دانیم که او شما را برگزیده است، زیرا می‌دانیم که انجیل ما نه تنها با کلام بلکه با قدرت و روح القدس و با یقین کامل به شما رسیده است. ما می‌دانیم که خدا چه کسانی را برگزیده است، به وسیله‌ی کسانی که به انجیل ایمان می‌آورند. ایمان اساس گزینش نیست.

ایمان نتیجه گزینش است. خدا انتخاب می‌کند و پسر همان افراد را نجات می‌دهد. ما در اینجا از این مرحله صرف نظر می‌کنیم.

و روح القدس آن مردم را روشن می‌کند، آن مردم را از نو زنده می‌کند، آن مردم را به سوی شناخت نجات بخش مسیح سوق می‌دهد. پولس هم برگزیدگی جمعی و هم برگزیدگی فردی را تعلیم می‌دهد. در رومیان ۹، او به آموزه موسی در مورد حق ویژه الهی از خروج ۳۳، ۱۹ استناد می‌کند،

خدا به موسی می‌گوید، به هر که رحم کنم، رحم خواهم کرد. به هر که شفقت کنم، شفقت خواهم کرد. رومیان ۹:۱۵

کلمات «به چه کسی «و» بر چه کسی «مفرد هستند. سخنان پولس، سخنان موسی را در مورد خدمت پولس به کار می‌برد. بنابراین، نقل قول: او به هر که بخواهد رحم کند، رحم می‌کند و هر که را بخواهد سختدل می‌سازد.

آیه ۱۸. «بر چه کسی «مفرد است و به انتخاب افراد توسط خدا به عنوان دریافت کنندگان رحمت نجات بخش خدا و رد سایر افراد توسط او اشاره دارد. یک متن انتخابی فراموش شده در میان سلام‌های پولس. در پایان رومیان دیده می‌شود.

روفوس را سلام برسانید. رومیان ۱۳:۱۶. شرط می‌بندم اگر از یک کلیسا برسید، حتی یک نفر هم نمی‌تواند این متن را نام ببرد.

به روفوس، برگزیده در خداوند، سلام برسانید. رومیان ۱۳:۱۶. پس از در نظر گرفتن این احتمال که پولس به مردی به نام روفوس به عنوان مردی برجسته یا برگزیده اشاره می‌کرد، غیرممکن نیست که منظور الکتوس همین باشد.

داگ مو این را به عنوان اشاره‌ای به انتخاب روفوس توسط خدا برای رستگاری تفسیر می‌کند. نقل قول: پولس. احتمالاً به سادگی منظورش این است که او یک مسیحی بود که مانند همه مسیحیان انتخاب شده است. رومیان ۱۳:۱۶.

اهداف انتخابات، نجات ما و جلال خدا. خدا افرادی را در گذشته ابدی با نگاهی به آینده ابدی برگزید. آسمان‌های جدید و زمین جدید.

خداوند اهدافی را در رابطه با گزینش برای کلیسا و برای خودش تعیین کرد. برای کلیسا، هدف، نجات نهایی است که از طرق مختلف، از جمله تقدس، بیان می‌شود. افسسیان ۱:۴ فرزندخواندگی

آیه پنجم. شباهت به مسیح. رومیان ۸:۲۹

و میراث. افسسیان ۱:۱۱. و جلال

رومیان ۸، ۳۰. دوم تسالونیکیان ۲:۱۴. پولس در دوم تیموتائوس، گزینش و نجات نهایی را با هم ترکیب می‌کند.

نقل قول، به همین دلیل است که پولس می‌گوید، من همه چیز را برای برگزیدگان تحمل می‌کنم تا آنها نیز نجاتی را که در مسیح عیسی است با جلال ابدی به دست آورند. دوم تیموتائوس ۲:۱۰. اگر آنها برگزیده هستند، چرا باید نجات را به دست آورند؟ زیرا برگزیدگی، انتخاب ابدی خداست.

رسیدن به رستگاری در زمان و مکان حاصل می‌شود. جالب است. پولس، بزرگترین نویسنده‌ی برگزیدگی در کتاب مقدس، همچنین، به نظر من مینیمالیست، یکی از بزرگترین مبشران کتاب مقدس است.

و برگزیدگی او را به حرکت در می‌آورد. به همین دلیل است که من همه چیز را برای برگزیدگان تحمل می‌کنم تا آنها نیز نجات یابند. پولس می‌داند که آنها برای ایمان آوردن به انجیل و نجات یافتن، باید آن را بشنوند.

در مورد خود خدا، هدف از برگزیدگی چیست؟ این جلال خود اوست که هدف نهایی خدا در همه چیز است. ما نیز با خوشحالی به انتهای دعاهایمان اضافه می‌کنیم. برای عزت و جلال شما، آمین.

بهتر است آن را اضافه کنیم تا اینکه نه، اما بهتر است که منظورمان را برسانیم تا اینکه فقط آن را به زبان ساده بگوییم. خدا یهودیان و غیریهودیان را برای نجات برگزید با این هدف که، نقل قول می‌کنم، آنها جلال او را ستایش کنند. افسسیان ۱:۱۲

کلینت آرنولد در تفسیر خود بر رساله افسسیان درست می‌گوید. هدف نهایی خدا از انتخاب و تعیین قومی برای خود، این است که آنها به جلال خود او منجر شوند. مؤمنان احساس می‌کنند که باید به رسول ببینند، زمانی که او می‌سراید، نقل قول می‌کند، به خدا در کلیسا و در مسیح عیسی در تمام نسل‌ها تا ابد. جلال باد.

آمین. افسسیان ۳:۲۱. برگزیدگی، تاریخی و ابدی

جان فریم. فریم مرد فوق‌العاده‌ای است. او عاشق خداوند است.

او سال‌های زیادی با وفاداری خدمت کرد. یاد می‌آید که با او تماس گرفتم و از او خواستم فصلی از کتابی را که «من در ویرایش آن همکاری داشتم، بنویسد و او گفت: «من با تو هستم. من به پروژه‌ات ایمان دارم»

دوست دارم به شما کمک کنم، اما دارم سعی می‌کنم قبل از اینکه خداوند مرا به خانه‌اش فرا بخواند، یک کتاب الهیات سیستماتیک را تمام کنم. خوب، به خواست خدا، او آن کتاب و چند کتاب دیگر را بعد از آن

تمام کرد. در مورد آن پروژه خاص، او به ما، کریستوفر مورگان و من، اجازه داد تا از نوشته‌های قبلی‌اش، که بهترین چیزی است که می‌توانیم پیدا کنیم، استفاده کنیم تا سعی کنیم مسئله شر را در کتابمان در مورد گناه توضیح دهیم Crossway برای

جان فریم در کتاب خود، دکترین خدا، صفحات ۳۱۷ تا ۳۳۰، به طور مفیدی بین انتخاب تاریخی و انتخاب ابدی تمایز قائل می‌شود. انتخاب اسرائیل توسط خدا یک انتخاب تاریخی است. اگرچه خدا در تاریخ ملتی را برگزید، اما انتخاب او لزوماً منجر به نجات هر بنی اسرائیلی نشد.

کسانی که با او مخالفت کردند و پیوسته عهد را شکستند، نجات نیافتند. به همین ترتیب، خداوند از طریق گزینش تاریخی، کلیسای عهد جدید قابل مشاهده را به عنوان یک قوم متحد انتخاب می‌کند. اما هر فردی در کلیسا نجات را تجربه نمی‌کند.

در مقابل، گزینش ابدی همیشه به رستگاری منجر می‌شود. زیرا خداوند، همانطور که در عهد جدید آشکار شده است، افراد را قبل از خلقت برای رستگاری انتخاب می‌کند. هم گزینش تاریخی و هم گزینش ابدی، انواعی از گزینش هستند زیرا هر دو شامل انتخاب خداوند می‌شوند، اما برعکس آن صادق نیست.

گزینش تاریخی، فرد را در جامعه ایمانی قرار می‌دهد، اما تضمین نمی‌کند که او برای همیشه برای رستگاری برگزیده شده باشد. افراد برگزیده در نهایت به خدا ایمان دارند و از او اطاعت می‌کنند. منبع دیگری که خوب است در این مرحله به آن اشاره کنیم، مقاله توماس شرایزر با عنوان «آیا رومیان ۹ گزینش فردی را در رستگاری آموزش می‌دهد؟» است که در کتابی با عنوان «هنوز هم حاکم است، دیدگاه‌های معاصر در مورد گزینش برای دانش و فیض» که او به همراه بروس ویر ویرایش کرده است، آمده است.

توماس شرایزر، آیا رومیان ۹، گزینش فردی را تحت نجات تعلیم می‌دهد؟، در کتاب «هنوز هم حاکم است دیدگاه‌های معاصر در مورد گزینش برای دانش و فیض». «این ما را به گزینش و پیش آگاهی می‌رساند. در سنت آرمینیوسی، گزینش تابع پیش آگاهی است.

گذشته از این، پولس می‌گوید، کسانی را که از پیش می‌شناخت، از پیش نیز مقدر کرد تا به تصویر پسرش تبدیل شوند تا او نخست‌زاده در میان برادران یا خواهران بسیار باشد. رومیان ۸:۲۹. آرمینیوسی‌ها معتقدند که تقدیر به پیش‌دانی بستگی دارد، که آنها آن را به عنوان پیش‌بینی خدا از قبل می‌دانند که چه کسی ایمان خواهد آورد.

وقتی انسان‌ها چیزی را از قبل می‌دانند، صرفاً پیش‌بینی می‌کنند که چه اتفاقی خواهد افتاد. کلمه «پیش‌آگاه» در دوم پطرس ۳:۱۷ به این معنا به کار رفته است. من کاربردهای مختلف کلمات «پیش‌آگاه» و «پیش‌آگاه» را در عهد جدید می‌پذیرم.

چنین مطالعات کلامی باید مستقل از نتیجه‌گیری‌های الهیاتی باشند، و در واقع، گاهی اوقات از افرادی صحبت می‌کنند که از حقایق آینده آگاه هستند. گاهی اوقات، از برنامه‌ریزی مؤثر خدا برای آینده صحبت می‌کنند. و ادعای من این است که گاهی اوقات از قرار دادن عشق خدا برای دوست داشتن مردم، قرار دادن عشق خود بر مردم از قبل، صحبت می‌کنند.

از نظر کتاب مقدس، پیشگویی خداوند، اگرچه شامل پیشگویی می‌شود، اما پیشگویی، پیشگویی خداوند از حقایق است. پیشگویی، پیشگویی او از حقایق، از رویدادها، از آنچه قرار است اتفاق بیفتد است. اگرچه پیشگویی شامل دوراندیشی، علم غیب، از پیش دانستن چیزها و این ایده است که خداوند از قبل آنچه را که

اتفاق خواهد افتاد می‌بیند، می‌شود، اما شامل مفهوم پیشگویی نیز می‌شود، که من سعی داشتم کلمه‌ای به نام پیشگویی را به آن اضافه کنم.

چنین شمولی صرفاً فلسفی نیست، بلکه مبتنی بر متون مقدس است. دانش خداوند از اشخاص، زمانی که منجر به رستگاری می‌شود، بُعدی عهدی یا شخصی دارد. من هم همین را می‌خواستم.

این امر در نحوه‌ی استفاده از کلمه‌ی «نه» در عهد عتیق مشهود است. خداوند از «یدا»، ابراهیم، پیدایش به معنای واقعی کلمه «می‌داند» را انتخاب کرد. ترجمه به درستی اهمیت کلمه‌ی «نه» را نشان می‌دهد، زیرا متن صرفاً نمی‌گوید که خداوند شناخت ذهنی از ابراهیم داشت، بلکه همچنین نشان می‌دهد که خداوند عشق خود را بر او قرار داد.

مثال دیگر از عاموس ۳:۲ می‌آید. آه، اینجاست، عاموس ۳:۲، جایی که خداوند خطاب به اسرائیل می‌گوید. من فقط شما را از تمام قبایل زمین می‌شناسم. بنابراین، شما را به خاطر تمام گناهانتان مجازات خواهم کرد.

عشق خدا به قومش شامل تأدیب نیز می‌شود. در اینجا دوباره، کلمه «یدا» به معنای «شناخته شده» آمده است، و برخی ترجمه‌ها، به دلایل خوبی، این کلمه را به عنوان «برگزیده» ترجمه می‌کنند. من تنها تو را از میان تمام قبایل زمین برگزیده‌ام.

بدیهی است که خداوند از نظر شناختی همه ملت‌های زمین را می‌شناسد. و بنابراین، در NIV، NET، NASB. عاموس ۳:۲، کلمه «نه» بُعد شخصی و عهدی دارد.

خداوند اسرائیل را از این جهت می‌شناسد که آن را در میان تمام ملت‌ها به عنوان قوم خاص خود برگزیده است. پیش از این اشاره کردیم که ارمیا نیز به همین ترتیب به عنوان پیامبر شناخته می‌شد. متأسف هستم مطمئن نیستم که آیا ما قبلاً این را می‌دانستیم یا نه.

فکر نمی‌کنم به این اشاره کرده باشم. در ارمیا ۱-۵، خدا او را می‌شناخت. در مزمور ۱-۶ نیز شاهد کاربرد مشابهی هستیم، جایی که خداوند راه درستکاران را می‌داند، اما راه بدکاران هلاک خواهد شد.

مطمئناً، خداوند از راه شیران نیز به خوبی آگاه است، زیرا در سطر بعدی آمده است که راه شیران به تباهی و راه بی‌دینان به هلاکت منتهی می‌شود. خدا راه صالحان را می‌داند، به این معنی که او از قوم خود مراقبت و محافظت می‌کند. پولس همچنین از کلمه «نه» استفاده می‌کند که نشان می‌دهد خدا عشق خود را برای خشنودی خود بر قوم خود قرار داده است.

پولس غلاطیان را سرزنش می‌کند. حال، اگر شما خدا را می‌شناسید، یا بهتر بگویم توسط خدا شناخته شده‌اید، چگونه می‌توانید دوباره به سوی عناصر ضعیف و بی‌ارزش بازگردید؟ آیا می‌خواهید دوباره برده آنها شوید؟ غلاطیان ۴:۹.

اما سپس پولس واقعیت عمیق‌تری را در نظر می‌گیرد، دلیل نهایی که آنها خدا را می‌شناسند، و آن را به شناخت خدا از آنها ربط می‌دهد. او محبت عهد خود را بر آنها قرار داد. مؤمنان خدا را می‌شناسند فقط به این دلیل که خدا ابتدا آنها را شناخته است.

متن مشابهی در پاراگراف مقدماتی آمده است که به موضوع غذای تقدیمی به بت‌ها می‌پردازد. اول قرن‌تین ۸ دانایان کسانی بودند که به دانش خود در مورد بت‌ها و غذاها افتخار می‌کردند، اما به ضعیفان اهمیتی ۱-۳ نمی‌دادند.

آیات ۱-۱۳. آنها به دانش خود افتخار می‌کردند، اما از آن به عنوان چماقی بر سر مسیحیان ضعیف‌تر استفاده می‌کردند. پولس آنها را یادآوری و سرزنش می‌کند.

نقل قول، اما اگر کسی خدا را دوست داشته باشد، او او را می‌شناسد. آیه ۳. مسئله اساسی این نیست که دانایان چقدر می‌دانند، بلکه این است که آیا آنها توسط خدا شناخته شده‌اند یا خیر. کسانی که خدا را دوست دارند، یعنی مؤمنان، رومیان ۸:۲۸ و اول قرنتیان ۲:۹ را مقایسه کنید، قبلاً شناخته شده‌اند.

کسانی که خدا را دوست دارند، قبلاً توسط خدا شناخته شده‌اند. کسانی که خدا را دوست دارند، یعنی مؤمنان، قبلاً توسط خدا شناخته شده‌اند. زمان کامل شناخته شده نشان می‌دهد که عشق انسان نتیجه شناخت خداست.

محبت در قلب‌های انسان، در کسانی که توسط خدا شناخته شده‌اند، در کسانی که مشمول محبت عهد او بوده‌اند، جوانه می‌زند. نمونه دیگری از کلمه «شناختن» که نشان‌دهنده محبت عهدی خداست، در دوم تیموتائوس ۲:۱۹ ظاهر می‌شود. با این وجود، در دوم تیموتائوس ۲:۱۹، پایه محکم خدا با این کتیبه پابرجاست: خداوند کسانی را که از آن اوست می‌شناسد، و هر که نام خداوند را می‌خواند، از شرارت روی برگرداند.

پولس تأثیر معلمان دروغین را که ایمان کسانی را که به عیسی ایمان داشتند، تضعیف می‌کردند، بررسی می‌کند، آیات ۱۵-۱۸. در نتیجه دسیسه‌های چنین معلمانی، ایمان برخی از بین رفت، آیه ۱۸. آیا این بدان معناست که برخی از کسانی که واقعاً ایماندار بودند، اکنون گمراه شده‌اند؟ مطمئناً نه.

پولس در دوم تیموتائوس ۲:۱۹ به اعداد ۱۶:۵ و داستان قورح، داتان و ابیرام که علیه رهبری موسی و هارون شورش کردند، اشاره می‌کند. نکته داستان این است که خداوند کسانی را که واقعاً از آن او هستند، می‌شناسد. قورح و دوستانش با ارتداد خود نشان دادند که واقعاً به خداوند تعلق ندارند.

و همین امر در مورد کسانی که طبق دوم تیموتائوس ۲-۱۸ از ایمان روی برگرداندند نیز صادق است. با این حال، کسانی که خداوند آنها را می‌شناسد، کسانی که خدا محبت عهد خود را بر آنها قرار داده است، هرگز از او جدا نخواهند شد. بنابراین، در عهد جدید، پیش‌دانی خدا صرفاً شناخت نیست، بلکه به محبت عهد و رابطه او با قومش اشاره دارد.

ما این را به وضوح در رومیان ۱۱:۲ می‌بینیم، جایی که می‌خوانیم خدا قوم خود را که از پیش می‌شناخت، رد نکرده است. پولس در اینجا می‌پرسد که آیا خدا قوم خود اسرائیل را رد کرده است یا خیر. و پاسخ این است که به هیچ وجه.

حفظ بقایا نشان می‌دهد که آینده‌ای برای اسرائیل وجود دارد. در بحبوحه این بحث، معنای «از پیش می‌دانستم» از متن و کاربرد آن در جمله آشکار می‌شود. در متن، به وضوح به برگزیدگی اسرائیل، رومیان ۱۱:۵ و حفظ، آیه ۴ اشاره دارد. معنی آن در جمله نیز واضح است زیرا کلمه «از پیش می‌دانستم» در مقابل «رد شده» قرار دارد.

می‌توانیم اینطور بیان کنیم. اسرائیل رد نشد، بلکه برگزیده شد. از پیش شناخته شده در اینجا به این معنی است که خدا محبت و عشق عهد خود را بر اسرائیل قرار داد.

نمونه دیگری از پیشگویی را در رومیان ۸-۲۹ می‌بینیم. کسانی را که او از پیش می‌شناخت، از پیش نیز مقدر می‌کرد تا به تصویر پسرش تبدیل شوند. ما از عهد عتیق و رومیان ۲:۱۱ دیده‌ایم که دلایل خوبی وجود دارد که فکر کنیم پیشگویی به معنای از پیش تعیین شده است و به محبت عهدی خدا اشاره دارد که او به قوم خود عطا می‌کند.

چنین درکی از پیشگویی همچنین توسط اول پطرس ۲۰:۱ پشتمانی می‌شود، جایی که می‌خوانیم مسیح پیش از بنیان جهان از پیش شناخته شده بود اما در این زمان‌های آخر برای شما آشکار شد. مطمئناً، خدا زمان آمدن مسیح را از پیش می‌دانست، اما او فقط از آمدن او خبر نداشت. او همچنین زمان آمدن مسیح را از پیش مقدر کرد و تعیین کرد.

به همین ترتیب، مرگ مسیح یک رویداد تصادفی نبود. مسیح طبق نقشه و پیشدانی از پیش تعیین شده خدا تسلیم شد، اعمال رسولان ۲۳:۲. کلمه «مأمور» به ما در تعریف پیشدانی کمک می‌کند و نشان می‌دهد که پیشدانی شامل مفهوم پیش تعیینی نیز می‌شود.

تفسیری که در اینجا ارائه شده است، توسط اعمال رسولان ۲۷:۴-۲۸ نیز پشتمانی می‌شود، که به وضوح تعلیم می‌دهد که مرگ عیسی از پیش مقدر شده بود. در این شهر، هم هیرودیس و هم پونتیوس پیلاطس، به همراه غیریهودیان و قوم اسرائیل، علیه بنده مقدس تو عیسی متحد شدند، کسی که تو او را مسح کردی تا هر آنچه را که دست و اراده تو از پیش مقدر کرده بود، انجام دهد. محدود کردن پیشگویی به پیشگویی، از کاربرد واقعی این کلمه دور است.

ما در اعمال رسولان ۲۳:۲ و اول پطرس ۲۰:۱ دیده‌ایم که پیشگویی شامل ایده‌ی پیشگویی نیز می‌شود. همین امر در مورد اول پطرس ۱:۱ و ۲ نیز صدق می‌کند. برای برگزیدگانی که به عنوان تبعیدیان پراکنده در پونتوس غلاطیه، کاپادوکیه، آسیا و بیطینیّه زندگی می‌کنند و بر اساس پیشگویی خدای پدر انتخاب شده‌اند. برگزیدگان. بر اساس پیشگویی انتخاب می‌شوند.

همانطور که خدا آمدن مسیح را از پیش مقدر کرده بود، اول پطرس ۲۰:۱، او همچنین مؤمنان را بر اساس انتخاب خود برگزید تا محبت عهد خود را بر آنها قرار دهد. اول پطرس ۲:۱. بنابراین، پیش آگاهی، پیش بینی و تعهد خدا به عشق را با هم ترکیب می‌کند.

را در این زمینه‌های «fore love for preknowledge» و «fore knew» و «fore loved» من ترجمه نجات‌بخش و نجات‌شناختی می‌پسندم. برگزیدگی و اتحاد با مسیح. پولس اغلب از کلماتی، کلماتی که در مسیح آمده، برای صحبت در مورد اتحاد با مسیح استفاده می‌کند.

نه همیشه، اما اغلب. دو بار، او اتحاد با مسیح را به برگزیدگی پیش از زمان ربط می‌دهد. برای من جالب است که دو باری که پولس برگزیدگی پیش از زمان یا ابدی را تعلیم می‌دهد، در هر دو جا می‌گوید که آن برگزیدگی در مسیح بوده است.

و، سرم را می‌خارانم تا سعی کنم آن را کاملاً بفهمم. در افسسیان ۴:۱، پولس می‌گوید که خدا پیش از بنیاد جهان مردم را در مسیح برگزید. در دوم تیموتائوس ۹:۱، همانطور که بارها دیده‌ایم، پولس می‌گوید، خدا پیش از آغاز زمان، در مسیح عیسی به ما فیض بخشید.

تفاوت بین استفاده معمول پولس از مسیح و این دو متن، در بُعد زمانی است. هر بار که پولس از عبارت «در مسیح» برای صحبت در مورد اتحاد استفاده می‌کند، از اتحاد مردم با مسیح توسط خدا در تاریخ می‌گوید. در افسسیان ۴:۱ و دوم پطرس ۹:۱، او از اتحاد با مسیح در ابدیت صحبت می‌کند.

بنابراین پولس تعلیم می‌دهد که خدا برگزیدگان را قبل از خلقت با مسیح متحد کرد. این به چه معناست؟ این به اتحاد واقعی با مسیح اشاره نمی‌کند، زیرا قبل از خلقت، ما وجود نداشتیم. بلکه پولس اتحاد با مسیح را در نقشه خدا قرار می‌دهد.

خدا نه تنها نجات مردم را برگزید، بلکه راه نجات آنها را نیز برنامه‌ریزی کرد. او نقشه کشید تا آنها را از نظر روحانی با پسرش متحد کند. این به ما کمک می‌کند تا دوم تیموتائوس ۱:۹ را بهتر درک کنیم.

خدا ما را بر اساس اراده و فیض خود که پیش از آغاز زمان در مسیح عیسی به ما عطا شده بود، نجات داده است.» اتحاد با مسیح یک فکر الهی در مرحله بعد نبود.

این بخشی از نقشه نجات خدا از ابتدا بود. گزینش و فراخوان. گاهی اوقات، کتاب مقدس گرایشی سیستماتیک نشان می‌دهد.

یعنی، گاهی اوقات، آموزه‌های خودش را به هم مرتبط می‌کند. و بدیهی است که من این را دوست دارم. وقتی می‌توانم آن ارتباطات را کشف کنم، آن را دوست دارم.

برگزیدگی و فراخواندگی. پولس سه بار برگزیدگی و فراخواندگی را به هم مرتبط می‌کند. خداوند به طور مؤثر مردم را به رستگاری می‌رساند و آنها را از طریق انجیل فرا می‌خواند.

ما خواهیم دید که فراخوان شامل فراخوان انجیل، پیام نجات که اگر کلیسا وظیفه خود را انجام دهد به همه می‌رسد، و فراخوان مؤثر یا ثمربخشی که خدا از طریق فراخوان انجیل به قوم خود می‌دهد، می‌شود. اول از همه، ما در رومیان ۸، ۲۸-۳۰ ارتباطی بین گزینش و فراخوانده شدن می‌بینیم. ما می‌دانیم که همه چیز برای خیریت کسانی که خدا را دوست دارند و طبق هدف او فراخوانده شده‌اند، با هم کار می‌کنند.

زیرا آنان را که از پیش شناخت، از پیش نیز برگزید و آنان را که از پیش برگزید، همچنین فراخواند. آنان را که خواند، ایشان را نیز عادل شمرد. آنان را که عادل شمرد، ایشان را نیز جلال داد.

رومیان ۸:۲۸-۳۰. پولس توضیح می‌دهد که دوستداران خدا کسانی هستند که طبق هدف او فراخوانده شده‌اند. آیه ۲۸.

سپس او انتخاب خدا از مردم را به دعوت او به مسیح مرتبط می‌کند. کسانی را که او از پیش تعیین کرده، او نیز فراخوانده است. او بدون استثنا، آنها را جلال خواهد داد. آیه 30.

در بخش دوم، فراخوان و برگزیدگی به هم مرتبط می‌شوند. رومیان 9: 22-24.

چه می‌شد اگر خدا، که می‌خواست خشم خود را آشکار کند و قدرت خود را آشکار سازد، با صبر بسیار، مورد خشم را که برای نابودی آماده شده بودند، تحمل می‌کرد؟ چه می‌شد اگر او این کار را می‌کرد تا غنای جلال خود را بر مورد رحمتی که از پیش برای جلال آماده کرده بود، آشکار سازد؟ بر ما، کسانی که او نیز فراخوانده است، نه تنها از یهودیان، بلکه از غیریهودیان نیز. رومیان ۹:۲۲-۲۴. اگرچه رومیان با مسئول، پاسخگو و مقصر دانستن یهودیان و غیریهودیان در برابر خدا، در برابر خدای مقدس، آغاز می‌کند.

رومیان ۱: ۱۸-۲۰:۳. در اینجا، او بیشتر به مسائل نهایی می‌پردازد. خدا بر سرنوشت هر انسانی حاکم است.

موجوداتی هستند که مورد غضب قرار گرفته و برای نابودی آماده شده‌اند. ۸:۲۲. ۹:۲۲.

اشتباه من. و اشیاء رحمتی که او از قبل برای جلال آماده کرده است. آیه ۲۳.

انتخاب‌های خدا صرفاً فرضی نیستند، زیرا پولس، یهودیان و غیریهودیان مؤمن قرن اول را از جمله مضمولان رحمت خدا معرفی می‌کند. یعنی ما، کسانی که او آنها را نه تنها از میان یهودیان، بلکه از میان غیریهودیان نیز فراخواند. سوم.

بخش سوم، برگزیدگی و فراخواندگی را به هم پیوند می‌دهد. پولس اعلام می‌کند که خدا ما را نجات داده و به دعوتی مقدس فراخوانده است، نه بر اساس اعمال ما، بلکه بر اساس هدف و فیض خود که پیش از آغاز زمان در مسیح عیسی به ما عطا شده بود. ما خود را نجات نمی‌دهیم، بلکه خدا ما را نجات می‌دهد.

یکی از اهداف نجات او، یکی از جنبه‌های نجات او، دعوت است. خدا ما را از طریق انجیل به سوی خود جذب می‌کند. او ما را با دعوتی مقدس فراخوانده است.

پولس اعمال ما را با هدف و فیض خود خدا که پیش از خلقت به ما عطا کرده است، مقایسه می‌کند. خدا پیش از آغاز زمان، فیض می‌بخشد و هنگامی که مردم به بشارت ایمان می‌آورند، آنها را در زمان و مکان به سوی خود فرا می‌خواند. بنابراین، خدا گزینش ابدی را با فراخواندن دنیوی پیوند می‌دهد.

بار دیگر، این نشان می‌دهد که ایمان نتیجه‌ی گزینش است، نه علت آن. و ما در شروع سخنرانی بعدی خود به این گزینش و ایمان خواهیم پرداخت.

این دکتر رابرت پترسون در تدریس خود در مورد رستگاری است. این جلسه شماره هشت، فرمول‌بندی‌های سیستماتیک گزینش، شماره ۳ است.